

[Niels Anker Kofoed]

gjort. Landbrugsministeren siger, at ejendomsskatterne og formueskatterne ikke virker så voldsomt. Jeg ved ikke, hvor landbrugsministeren har det tal fra, at de reelle virkninger af ejendomsskatterne kun er 200 mill. kr. Det tal har jeg aldrig hørt før. Jeg ved, at ejendomsskatterne er godt 500 mill. kr., og når landbruget ingen indkomst har, må den reelle effekt være i nærheden af de 400-500 mill. kr. og ikke de 200 mill. kr.

Det, der er galt i sammenhængen, er, at vi ikke tager tilstrækkeligt hensyn til omkostningerne i landbrugssektoren. Det må da stemme regeringen lidt til overvejelse, når man ved, at produktionsværdien stiger med 3 mia kr., mens den enkelte landbruger har en indtægtsnedgang på 20.000-30.000 kr. Det må da få regeringen til at spekulere på, hvad der er galt. Der er noget grundlæggende galt et eller andet sted. Det er det, vi vil medvirke til at finde ud af.

Det er ikke nok med denne rentetilskudslov. Der skal nogle andre ting til. En reel gældsafløsning med kontant tilskud skal også med. Man skal være klar over, at skal landbrugssektoren på fode, så koster det penge, og det koster mange penge. Men undskyld, jeg siger det: dem har man jo taget på forhånd; så har man nok råd til at sende dem tilbage til landbrugssektoren. De sidste 9 år har man gennemsnitligt trukket 1 mia kr. ekstra ud af landbrugssektoren. Pengene er formentlig i kassen endnu.

Bjørn Poulsen (SF):

Hvis jeg må fortsætte hr. Niels Anker Kofoeds regnskab, så skulle de mennesker, som har tjent på at sælge deres landbrug, også være med til at betale. Jeg ved ikke, hvordan han stiller sig til det.

Jeg ved godt, at højttalerforholdene ikke er så gode her i folketings salen endnu - man arbejder stadig væk med problemet. Det må have været det, der var i vejen, for landbrugsministeren har åbenbart totalt misforstået, hvad jeg sagde. Det, jeg sagde, var, at tingene naturligtvis hænger sammen. Vi har været ude for to gange, at der er lavet gælds-saneringsordning, uden at der er sket noget yderligere, og det, jeg sagde, var, at vi stemmer altså ikke for en gældssaneringsordning, medmindre vi har en ramme for, hvad der kommer bagefter. Jeg vil da tro, at det må

være i landbrugsministerens egen interesse, at de ting er på plads, inden man bruger flere penge på landbruget. Ellers er det jo bare som at slå vand på en gås, uden at der er nogen, der får noget ud af det. Det har vi ærlig talt gjort i et par år. Lad os nu holde op med den leg.

Stubbjær Pedersen (CD):

Hver eneste gang vi har et forslag til behandling her, som har noget med landbrug at gøre, og landbrugsministeren bliver kritiseret, så siger landbrugsministeren, at det er jo ikke sådan, at regeringen ikke har foretaget sig noget, og så remser han en hel masse op. Jeg synes ikke, det er noget at gå og prale af alle de ting, man har foretaget. Hvis man taler med nogle af de landmænd, som nu igennem flere år udelukkende har levet på kreditorernes velvilje, vil man erfare, at der ikke er noget at prale af. Sjældent, kan man vel sige, har en regering foretaget sig så meget med så få resultater.

Landbrugsministeren var også, sådan forstod jeg ham i hvert tilfælde, optimistisk vedrørende forholdet til landbrugets organisationer. Der forhandles stadig væk, forstår jeg. Det er endda sådan, at landbrugets organisationer er positive og stiller spørgsmål vedrørende jordbanken. Så vil jeg godt spørge landbrugsministeren, om det er statsministeren, der har taget fejl. I Berlingske Tidende i dag siger statsministeren:

»Der kan næppe laves en aftale med landbrugets organisationer om en løsning på erhvervets økonomiske situation. Landbruget er ikke klar til en sådan aftale.«

Jeg ved ikke, om det er, fordi statsministeren ikke er ordentligt orienteret af landbrugsministeren. Jeg vil godt vide: hvem har ret? Opfatter landbrugsministeren det sådan, at der stadig væk er god sandsynlighed for, at man får landbrugsorganisationerne med på socialdemokratiets ideer?

Tinning (VS):

Landbrugsministeren mente at have hørt, at jeg skulle have sagt, at det var højst kritiserbart, at kreditforeninger og grovvarerelskaber og andre kapitalstærke grupper helt blev friholdt for at deltage i de ordninger, der skulle løse landbrugets økonomiske problemer. Jeg har ikke sagt, at de er blevet fri-